

žyšch pla našchogo lubego Rejžora, kótryž schyknym swójim podejšchponym, šerskim abo nimskim, jadnať dobry jo. Wón zo schykných swójich podejšchponých psched kuždeju néglufu hobswarnowasch, a wón nózo, aby płodne póla do népłodnych byli pscheměnone. Wón nózo, aby ty swóju rěku abo swóju rěž sgubil! Wón jo hugronik, až wón to zo, aby schyknym swójim podejšchponym jich wěra šdžaržana wostała. Wón ga nózo, aby dobra wěra, s nerošměteju huzbu mimo płoda jan w šufach zuseje rěžy, s jadnej gubow=šlužbu mimo hutschobnego zusha abo rošměšcha (tať ako božko młogi jaden nět nahuzhjo) še šabitowala. Wóžošch to husťjaržyšch, gaž notne jo, jomu, abo jogo wěrnym šlužabnikam. Wón šam a jogo wěrne šlužabniki (tať ako ten nětejšchny šchulrat w Frankfursche, a ten přerwejšchy Stolzenburg w Vignizu), te jan šche, aby te žišchi teť nimski, tať daloko ako to notne jo, nahuknuli, ale niz to, aby swóju rěž sgubili: niz to, aby tu lubu, wěrnú šersku rěž pschejz chyšchili, w kótrejž jich nany w 1848, a te nětejšchne 1870 swójomu kraloju swóju wěrnoscž šu hopokasali, a w kótrejž našcha Kralowka še wjašelascho, až hyšchcže šjarliže še hudichtuju. Gaž jaden niži nerošměte šjarliže w drugej zusej rěžy mimo rošklážená nahuzhjo, ga won Rejžoroju a jogo kasnam napscheschowo to žyni, kótrež něšche, aby žišchi ako tešchi dressirowane, ale šche, aby s mudrosčžu a s rošměšchom nahuzone byli. A gaž jaden pscheto to žyni, ga kuždy ma to pschawo, swójomu kraloju abo swójej Frankfurtškej huschhne togodla ššjaržyšch. A chwališch Boga, až my, w tom šchulrašche, mamy tašego muža, kótryž šam wě a drugim šchusche jo gronik, až wón nózo, aby žišchi „dressirowane“ byli, ale wewěžej aby schyknó s pschawym roškláženim a s pschawym rošměšchom huzone byšo. Bog šchěť jan, aby schykně tať lubosne, tať pschijasne a tať mudre byli!! Ga něby byšo tať wěle huzby mimo płoda!!

Čtož „dressirujo“, ten teť nimski žedně něbužo nahuzyšch, dokulaž nerošměta wěž nějo šewšchym nahuzona!